

Versos de juliol-agost

PER LO GAITER DEL CALDERS

Tot i ser enmig de la prada
i sentir els mussols cantar
prop del riu, a la vesprada,
quan el dia ja se'n va,
tinc la gaita desinflada,
abandonada al sofà.
Amb aquesta calorada
em costa de treballar,
fer versos d'una tirada
com un dia sense pa
per omplir la raconada
que el Pou em publicarà.

Permeteu-me la llicència,
perquè la cosa s'ho val,
de tenir una deferència
amb un dels amics com cal,

vull dir en Joan Vilamala,
que ha fet uns versos de pes
a un home de pic i pala,
republicà compromès;

és a dir, en Pesarodona,
regidor de Sant Joan,
a més de bona persona,
imputat perquè és un gran

líder d'una causa noble:

la del dret que als catalans
ens pertoca com a poble
per ser tractats com a grans.

«Jordi, quin cas
el teu, ai las!
com un cabàs!
Tu, un bordegàs
ferm i bonàs,
un escarràs,
un home audaç
i pertinaç,
tendre i loqaç,
que amb força al braç
ens obres pas,
tris-tras, tris-tras,
¿al capatàs
que tens "detràs"
quin mal li fas?

Te'n sortiràs;
no poden pas
prendre't el nas,
l'ànim ni el llaç.»

Que passeu bones vacances
sense oblidar els presoners
i les seves esperances.
Ens veurem als Lledoners?